

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Dominica tertia aduentus Textus euangelij Mat. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

hauerit cladib; resumat. Bñ at regnū
 det estati compar: qz meror; nri nebule
 trāseūt: z vite dies eñt solis claritate
 fulgescūt. Hec ille. Euse. Sic em i hac
 vita: sol hyeme recedere: ac succedere ve
 re: radiū calidū mltres fouet ac viuif
 cat humi pdita semina: exuētia pstinā fi
 gurā: pullulāt aut noua varū vtroz ha
 bētia: sic z glo? vntgenitū dī aduēt? vi
 uificatiōis radijs illustrās nouū seculū
 dudū pdita p totū mōz semia. s. dormiē
 tes i puluere tre portorib; cor: pib; qz p
 us pducet i lucē: ac pfutata morte reg
 bit deinceps vita seclī noui. Hec ille.
 Quā at pdicta pcludit dñs fm Bre. sub
 mag certitudine. Imo fm Bed. si dicere
 licz sub suo mō iurauit: cū dī (Amē dī
 eo vob) Amē qppe vt dr Beda iterpta
 tur vey: acti dicat: vey dico vob. Utrū
 po sit iuramētū: Dico q nō. licz v gē
 histo. dicat q sic: qz chīs nō ita frequat
 fer illō (qz nō p̄ribit gñatio hec donec
 oia stāt. s. nō p̄ribit gen? iudeoz: fm
 aliq;: vel hūanū gen? fm eundē Bedā
 vel ecclīa nouit gñanda. fm Eusebiū z
 Theo. q ex h elicit q ipa chīantitas nū
 qz deficiet: neq; fides Iesu chī (celū et
 terra trāsibūt: p̄ba at mea nō trāsibūt)
 idē vt videt innuere Bieg. z Hiero. dr
 Facill? est ista p̄re: qd tñ est ipossibile:
 qz mea p̄ba nō implert. Vel possumus
 dicere: q reuera trāsibit celū qntū ad
 accidētia sua: qz cessabit moueri: z am
 pliorē lucē suscipiet: z silt terra: vt ex di
 ctis p̄z: tñ qntū ad essentā z subaz suā
 vtrūq; stabit in eternū. Unde Eccl. j.
 Terra i eternū stat. Beda. Aperta rō
 ne celū z terra p eā quā nūc habēt ima
 ginem transeunt: attamē per essentiam
 sine sine subsistunt. Hec ille.
 Moralit aut h instrumur vt mūdū
 trāseuntē despiciam? Si em trāseūt in
 corruptibilia: vt celū z tra: qnto magis
 corruptibilia z vana. Hiero. ad Helio.
 d morte nepo. Xerxes illerex potentissi
 mus q subuertit mōres: maria p̄trauit
 cū d sublimi loco istititā hoiz mltitudi
 nē z inuerabile vidit; exercitū: fleuisse
 dr q post cētū ānos null? eoz q; tūc vlt
 debar/ supfutur? esset. Qñ possem? in

talē p̄scendere speculā de q vniuersam
 terrā sub nris pedib; cernerem?. Jā tñ
 bi ostēderē toti? mōi ruinas: gētes gen
 tib; z regnis regna collisa: alios torq̄t
 alios necari: alios absorberi fluctib;: al
 os ad fuitutem trahi: Hic nuptias/ ibi
 plāctū illos nasci: istos mori: alios afflu
 ere diuitijs/ alios medicare: z n Xerxis
 tm exercitū: s; toti? hoies mōi breui spa
 cio d̄futuros. Vincit fmo rex magnitudo
 dñie: z min? ē oē qd loqmur. Redeam?
 igit ad nos: z qñ e celo descēdētes pau
 lisp nra vidcam?. Sent; ne obsecro qñ
 infans: qñ puer: qñ iuuenis: qñ robuste
 etas: qñ senex fact? sis: Quoridie mor
 ritmur: q̄tidie cōmutamur: z tñ eternos
 nos esse credim?. Hec ille.

Dominica tertia aduentus
 Textus euangelij Mat. xi.

Qm audisset Joannes
 in vinculis opa ch̄isti
 mittens duos de disci
 pul suis ait illi. Tu es
 q venturus es: an alium expe
 ctamus: Et r̄ndens Iesus ait
 illis. Euntes renūciāte Joānt
 que audistis z vidistis. Ceci vi
 dent: claudi ambulāt: leprosi
 mundantur: surdi audiūt: mor
 tui resurgūt: paupes euangelij
 zantur. Et beatus est q non fue
 rit scandalizat? in me. Illis au
 tē abeūtib; cepit Iesus dicere
 ad turbas de Joāne. Quid exi
 stis in desertis videre. Arundē
 nē vento agitatā. S; qd existis
 videre: s; boiem mollib; vestitū;
 Ecce q mollib; vestiunt i domi
 bus regū sunt. Sed qd existis
 videre: p̄phētā: Etia dico vobis
 z pl? qz p̄phētā: Hic est em de q
 scriptū est. Ecce mitto angelū
 meū ante faciē tuā. qui p̄para
 bit viam tuam ante te.

Dominica. III. aduētus.

Quam audisset Joannes in vinculis etc. *Bar. xj.* In present euāge. rāgunf tria pūca. Prīmū est Joānis inrogatio. Scdm̄ ch̄i r̄n̄sio. Tertū Joānis cōmendatio. Quantū ad p̄mū sciendū est q̄ tres fuerūt Herodes fm̄ ebzonitas. Prīmū dicit̄ est Ascalonita: cui⁹ p̄ iudum⁹ et nō iude⁹ fuit. Hic fuit rex i iudea: et occidit inocetes. Scdm̄ dicit̄ est antipas q̄ fuit hui⁹ p̄mi herodis fili⁹: et non fuit rex / sed terrarcha. vt dicit̄ *Lu. iij. l. dñs in q̄rta pre regni p̄is sul. a terras qd̄ est q̄ruor: et archos p̄nceps q̄i q̄rtus in reḡ p̄nceps.* Quartus em̄ Herode ascalonita romani diuiseit regnū ei⁹ in duas medietates: et vnā dede rūt Archelao. Reliquā autē diuiseit i duas: vātes vnā herodi: et reliquā philippo fratri suo: hic occidit ioāne. Tertius dicit̄ est Agrippa / q̄ fuit fili⁹ Aristoboli: fili⁹ Herodis ascalonite. Hic fuit iude⁹. vt restat Josephus. i. fuit c̄r cūc̄sus sic et Aristobol⁹ p̄i su⁹: et a Romanis fact⁹ fuit rex in pre vna regni iudeoz: nō tñ regnauit in hierlm̄: sed vlt̄ra iordanē. Nam vt dicit̄ in h̄sto. Eccl̄a stica: dñs hierlm̄ erat cuertēda: fideles sb̄dē eñtes admoniti sūt p̄ angelū trāst̄re iordanē ad regnū Agrippē p̄cedē rari romanis. Hic herodes occidit Jacobū frēm ioānis. p̄sus. Ascalonita ne c̄r p̄ueros: Antipa ioānem. Agrippa iacobū: claudēs in carcere petrū. Joannes ḡ in carcerat⁹ est ab herode antipa. Hui⁹ cām potissimā rāgit *Bar. vj. et Bar. xij.* Herodias em̄ filia Aristoboli vt tradit Joseph⁹: et maḡ h̄st. nu p̄sit philippo fratri p̄is sul. Sed herodes frat̄ p̄is et mariti ei⁹ amore capt⁹ rapuit illā / ea tñ p̄sentēte: s̄z nō marito qd̄ illi c̄rū fuit. Hoc ḡ Joānes arguebat. Veruēs ḡ herodias ne Herodes ad p̄dicatōne ioānis eā d̄missam: mat̄rō restitueret: suggestit herodi vt ioāne carcerib⁹ traderet: qd̄ et fecit. Alij autē vt Joseph⁹ vltra h̄ alia assignat cām: qz sc̄z ioānes p̄dicabat iusticiā et sobritatē: et baptisimū: et iō mlt̄us p̄ls eū se

q̄bat. Herodes ḡ tumultū p̄ll̄ t̄mēs / recluse illā. Tertia cā solet assignari. qz ioānes magnū regē post se venturū p̄d̄cabat. Ordinauerāt autē romani: ne q̄s sine senat⁹ auctoritate rex diceret. vñ herodes offensa cesar̄ timuit: et ioā. in vinculis detinuit. Dicit̄ ḡ (cū audisset ioā.) p̄ discipulos suos. i. vt *Lu. vij. (in vinculis opa ch̄i)* Sciendū em̄ qz ch̄is lz̄ an̄ ioānis carcere p̄dicauerit et fecerit aliq̄ miracula et baptisauerit. vt *Joā. iij. tñ nō p̄dicauit multū publice. vt qd̄az dicit̄.* Vñ b. *Bar. vj. p̄dicatōz ch̄i a ioānis carcere inchoare.* *Bar. iij. S̄z ioāne tradito ch̄is p̄ter doctrinā et miracula maḡ et frequētā fuit i maḡ fama: et opa ei⁹ vbiq̄ divulgabāt. vñ et ad ioā. i. carceratū puenit h. et p̄tea dicit̄ audiuisse opa ch̄i.* Sequit̄ (mittēs duos de discipulis suis ait illi. Tu es q̄ ven. es: an ali. expe.) *S̄z h̄ est maḡ qd̄ quā b. Gre. mouet d. Querēdū nob̄ ē. Joānes p̄pha et pl⁹ ḡ p̄pha q̄ venierē ad baptisimū dñm̄ ondēre. Ecce agn⁹ det: ecce q̄ tollit p̄cā mōi cur i carcere posit⁹ mittēs discipulos re q̄rit: tu es q̄ ven. es: an ali. ex. rāq̄ s̄z i q̄tra ret quē onderat: et an t̄pe sit nesciat: quē p̄phando: baptisado: ondēdo sp̄m̄ eē clamauerat. hec ille. Sic autē recitat serūs *Tho. ij. q. ij. ar. vij. ad sc̄bz: tres fuerē solēnes mōi r̄ndēdi ad istā qōnē. Prīm⁹ est b. Amb. vt. Nō fide / s̄z p̄terare dubitauit. Dubitauit ēt petr⁹ d̄i. Prop̄t̄ ei⁹ t̄bi esto dñe: nō fiet h. Hoc ille. Et vt velle Amb. qz ioā. sc̄lute qd̄ē mortē ch̄i eē p̄phatā: sed p̄partiebat et admirabatur: qz tantū velle sustinere opprobriū. S̄z Chry. in ho. vt impugre istā r̄n̄sioz *Uex̄t̄n̄ t̄pe eā nō impugre: s̄z intēdit̄ asserere qz Joā. credit̄ ch̄im̄ moriturū: qd̄ opinio ista p̄cedit: cū q̄ stat qz non ex religiantia: s̄z ex rei magnitudine admirabatur et cōpartiebat. Ali⁹ mod⁹ est Chry. in ho. et Hiero. et Nico. et *Uy. et Hll. qz ioā. nō dubitauit: s̄z discipuli sui: qz zelantes p̄ mḡro suo: rāq̄ ch̄is ei faceret cōcurrētā: hēbāt aliquale iuidiā ad ch̄im̄ et discipulos ei⁹. vt Joā. iij. elct̄if. et etiā increduli erāt: vñ se phariseis associabāt. vt p̄z *Bar. ij. Dicitur ḡ Joā.*****

nes voluit eos ab errore et ab inuidia liberare: sicut misit illos ad christum ut viderent eius miracula sanarent in spiritu. Sed hunc modum arguit Paulus burgen. quod non videtur personare littere sequenti. Non enim misit christum dirigere ad discipulos: sed ad iohannem. Sed ad hoc dicitur sic iohannes cauens discipulorum confusionem: interrogat in persona sua: ita christus curialitate vrens eadem ratione respondet per beatus iohannem: sed factus miraculorum discipulis. Tertius modus est Gregorius in homilia et beatus Hieronymus. Quod dicitur ut sciat si is qui se in mundum venerat: et ad inferni claustra descendat. Hec ille. Unde sciendum est quod iohannes sciuit per tunc passionis christi versus ad limbum debere pertinere. quod huiusmodi dixerat Zacharias. Tu quod in sanguine testamenti emisisti viros tuos de lacu in quo non erat aqua. Sed tamen nesciuit quod christus personam illum descendit: nec huiusmodi credere tenebat antequam esset impletum ut dicitur. Thoma ubi scilicet. De hoc dubitat et quirit beatus Hieronymus et Gregorius. ut christi aduentum nuntiaret apud inferos: non aduertendum populos: sed ad consolandum. ut dicitur glo. Contra istum modum videtur arguere Chrysostomus in homilia. et reuera nihil dicit dicitur: sed ipse intredite solui quod iohannes volebat predicare fide apud inferos: ut aliquid nouum crederet. Et huiusmodi beatus Hieronymus et Gregorius non negaret. Contra beatus Hieronymus Gregorius specialiter arguit Aluco. de Lyra dicit. Gregorius dicit quod iohannes dubitauit an christus esset passus et mortuus: sed huiusmodi non est rationabile. quod plusquam propheta ignorasset: quod propheta scilicet dixerunt et dixerunt in multis locis. Item quod ipse dixit. Ecce agnus dei. et enim Chrysostomus agnum vocans crucem diuulgat. Ad ista respondet: quod iste false allegat Gregorius. et huiusmodi primo ex verbis eius super allegatis Secundo ex sermone Thoma ubi scilicet. Non enim Gregorius dicit iohannem dubitasse de morte christi: sed de eius descensu ad inferos in persona. Verum est tamen quod in vno loco homel. videtur Gregorius dicere quod iste et imponit. Aut enim loquens in persona iohannis ad christum. Sic per hominibus nasci dicitur es: an etiam et per hominibus mori: et ad inferni claustra descendere dicitur gneris: insinua: Hec ille. Sed intredite Gregorius dicere quod iohannes dubitauit de ista copulatiua. scilicet christus morietur et christus descendet

ad inferos personam ratione sede patris: factum tamen mentionem de prima: quod mores erat christo via ad personalem descensum. Unde per quod allegat huiusmodi mentem suam et tricare. Dicit tamen quod aliquid antiquum homeliarum bene correctum non huiusmodi mori. Allegorice sciendum est quod iohannes fecit populum bebratium. Primum: quod fuit per cursor christi: sic et ille populus mundum disponit ad credendum christo pronuntiando illum. Secundo: quod interpretatur gratia dei: et fecit illum cui dedit deus multa dona vel gratias: sic fecit huiusmodi populo per. Non fecit talis omni. scilicet nulli nationi. scilicet ante nouam legem. Hic populus circa mortem suam. scilicet sine mundi: sicut in vltima estate est in vinculis erroris et diabolice potestatis: sed appropriat quare mundi minimo torus couertit ad christum. per. Couertent ad yespam. Ro. xj. Ecceitas ex parte pertinet in istis: donec plentudo gentium subintraverit: et tunc omnis israel saluus fiet. Hoc autem credo futurum quod totum mundus suscipiet fidei christi per sedem predicatores euangelii. de quo videtur infra dicitur. et post festum trinitatis. Et tunc mittet ad christum duos discipulos: intellectum. scilicet et affectum: ut informet et insinuet de christo: per intellectum seruando factum est: et per voluntatem approbando et amando. Vel aliter. Ut enim ait Hilarius in iohanne forma legis lata est. Christum enim lex annuntiavit: et reus missionem per discipulos: et regnum celorum sponte dicit: et iohannes totum huiusmodi operis expleuit. Igitur cessante iam lege quod peris plebis inclusa: ne christus posset intelligi quasi vinculis et carcere includebatur: ad euangelium consules: da lex mittit: ut infidelitas fidei dicitur preplect in factis. Hec ille. Ambrosius. Et forte talle istis discipulis quod misit se duo populi: vnum quod ex iudeis creditur. et aliter ex gentibus. Hec ille. Anagogice pro iohannes fecit fidelem mortuum quod dicit: sed tamen adhuc exnere in carcere corporis: gratiam gratiam factere: vel gratias datur huiusmodi: et tamen in spem et desperationem sue salutis vacillare. Dicit ad christum docentem et sanantem mittit duos discipulos. christus enim existens in dextera patris docet fratres de secretis sue diuinitatis: et eosdem sanat ex omni corpore et aie languore. Apoc. xxi. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum. Igitur duo discipuli sunt desiderium sue salutis et eiusdem peritio. Tu

Dominica. III. Aduentus

es inquit d ventur? es in psona vel i effed
ctu ad liberadu me in puncto mortis: an
allu expectamus. s. inimicu: qsi diceret.
Desidero z peto vt tuipse mihi assistas
z liberes me. Ps. Saluu me fac deus
qm intrauerit aque vsq; ad aiām meā.

Horatius Joānes. i. habes graz gra
tūfaciēre vel qd datā exis i carcere pec
caroz: ppter reatu pteritoz vel pscdm fu
turoz: v; ad chīm mittere intellectu et
affectū vt liberes. Dicitur aut ista qn i
tellectū z volūtate ererer i diuina scptu
ra q docet z sanat. Amb. Sermo chī
medicamentū ē. Hec ille. Si vō sit i vtm
cul tribulationū: v; istos mittere vt cō
solet. Ps. Quādulcia faucib; meis elo
qā tua sup mel osi meo. Et si sit i vincu
lis religiois v; mittere vt p̄fuer. Hiero.
ro. Ama sciaz scpturaz: et carnis vicia
nō amabis. Hec ille. Hora q Hiero.
nō dīc habero: sed ama sciaz: q; nō suffi
cit ad chīm mittere intellectu: s; opter
mittere affectū. Et p sciam scpturaz i
tellectū rem sciam ex scpturis q docent
oēs p̄tutes: sed p̄cipue hūilitate z cha
ritate. Qui tñ etiā ipsa scpturaz eru
ditōe vehemēter: licet inantter letaret
eolpso a carnalib; vicijs remortoz esset:
ipsa exercitacione mitigatus.

Quātū ad scdm punctū sciedū est q
chīs nō stari eis dedit n̄sum: s; mltos
curauit anq; pponeret legatōez suā: eis
tñ p̄ntib; vel saltē anq; eis rnderet: allo
qn nō potuissent renūciare q vidissent:
sed tñ q audiuissent. Vñ Luce. vii. d.
In ipsa hora curauit mltos a lāguorib;
z plag; z spiritalib; malis z cec; mlt; do
nauit vsū. Deide dixit (Ite renūciare
Joāni q audist; z vidist;: cecel) nō subie
ctiue s; denotatiue. i. q pus cecel erat (vt
dēt: claudī ambulār: leprosi mūdār: surdī
audiūt: mortui rurgūt: paupes euā
gelizant; passue. i. docent fm dñm Pe
trū d scala Vñ euāgelizant actiue vt h
p̄bū sponēs sit fm antiquā grāmaticā
vt videt sentire Hiero. dī. paupes euā
gelizātes ondit. (z brūs q n fuerit scāda
lizat; i me) In his verbis fm Bre. sal
uatoz dedit istā r̄sionē. Ego mltā bñfi
cia exhibeo vdo: z i meritū eoz turpis

lima morte p̄denabor. Bre. ac si apte vt
car. Vtra qdē factio: s; abiecta p̄peti n̄
dedignoz. Et q prz q r̄sio chīl p̄r ad
aptari trib; modis sup̄dic; exponēdi i
terrogatōez Joānis. Nā Amb. dicere
q chīs Joāni cōpartēti z admiranti an
mori vhs p̄ suis inimic; dīgrēf: tpe r̄sio
dīc affirmatiue q oino moreret: et post
miracula z doctrinā qb efficeret famoz
sus: qd gūl? ē q̄ simplr mort. Quāto ei
erat mag; cognit; chīs: rāto habebat d
p̄lly erubescere. Chrys. p̄o dī q chīs
vidēs incredulitate dīsciploz Joānis n̄
dixit eis: ego sū: q; forte nō credidissent
sed fact; ondit se eē chīm: curādo mltos
vt dīxim. Illa em miracula p̄bāt eū
esse chīm fillū det multip̄l. P̄rio rōne
p̄phetie. q; ista miracula z alia sub p̄p̄ta
forma esse fīda p̄ chīm ollm Elaias p̄
dīxit. xv. c. De^o inq; tpe v̄let z salua
bit nos. Tūc ap̄tent oēs cecoz z aures
surdoz patebūt. Tūc salter istē ceruus
claudus: z apta erit lingua muroz. Et
c. lxj. d. Euāgelizare paupib; misit me
loqns. i. i psona chīl. Scdo rōne adūm
dāte. q; null; p̄p̄ta tot sū fecerat. Vñ
Jo. vii. d. Chīs cū venerit nunqd pla
sū faciet q̄ h fac: Tertio rōne modū
faciēdi. q; ex p̄tate z ip̄io suo mltotēs
z nō rogādo faciēbat. Quarto ex fine
faciēdi. Faciēbat ei ea ad p̄bādū q sua
doctrina p̄tinebat p̄tate. Vñ Dar. ix
Vt ar sciaz q fill; hois h; p̄tate in fra
dimittēdi p̄tā: r̄ic ait palystico: tibi dī
co surge. Lēz ar forte aliq istaz rōnū n̄
arguāt chīs fuisse deū p se p̄telle: tñ oēs
sū vt aliq eaz h arguūt: p̄cipue vltima.
Cū q̄ ista miracula fierēt a deo: de^o redd
debat r̄sionē doctrinē chīl q se vice
bat deū. Aut q̄ illa doctrina erat p̄a: aut
de^o affirmabat falsū eē v̄p: qd ē ip̄ost
bile. Et nota q hac rōne iudet insolu
bile p̄tincunt. Ipi em p̄cedūt in libro
suo q̄ intitulat d̄ Jesu nazarenī ḡnātoe
q̄ Jes; nazaren; susceperat mortuos in
p̄tute nois dñi retragrāmaron. q; ipse
sciuit illud op̄tē p̄ferre: eū iuenerit illd
in qdā lapide tēplī optime scriptū. Et
q̄cunq; nosser illā platonē posset idem
facere: vt dīcūt. Rūdit etiā chīst; ist
c 19

pbis fm Chryf. cū dicitur (beat⁹ q̄ nō fue-
rit scandalizatus i me) Latēter em istos
q̄ i eo scandalizabat retigit. Gre. vō di-
ceret: q̄ chīs affirmatiue rñdit Joanni
q̄ se psonalit dēcederet ad iferos. Un̄
ait ex psona chīstī. Quia q̄ morēdo te
subsequor: cauedū valde ē hoib⁹ ne i me
morē despiciāt q̄ signa venerant. Hec
ille. Et videt velle brūs Grego. q̄ chīs
fecit argumentū a maiori sic. Si mori
post tantā gloriam z miracula facta nō
dedignor: multo minus ad infernū vi-
croz mortis dēcedere dedignabor.

Allegorice at̄ significat q̄ iudeis cō-
sulentib⁹ chīm in scriptur⁹ sanct⁹: ip̄e p
illas pbertas quas videbunt z facta q̄
audient enarrari se affirmabit esse illū
quē pbete venturū pdixerant.

Anagogice vō significat q̄ chīs ani-
mam agonizantē i morte pfortat redy-
cendo ei ad memoriā vlt̄ inspīrādo ea q̄
ipsa vidit in vtra exempla de miscētia z
hūilitatē dī: z q̄ auduit ab alijs maxime
a libris sanctis: z sic eam p̄solat.

Horat̄ vō significat q̄ aia existēs i
p̄dicē viciis i diuinis scriptur⁹ inuenit
quō q̄rebat: vt ex dicit̄ p̄t̄ eē manifestū.

Quātū ad certū sciendū ē q̄ sic dicit
Chryf. discipulis Joānis sacrificiū erat
p̄ sū q̄ viderat: s̄ tñ turbis sacrificiū
erat q̄ ex p̄bis Joānis q̄ p̄ discipulos mī-
lit mtra icōueniētia subirelerat. Po-
terat ei cogitare: vt idē dī q̄ Joānes cū
Iesu veller altercati ex iudā: vlt̄ q̄ eēt
fact⁹ timidi⁹ ex carcere: vlt̄ q̄ inaniter
fuisset locut⁹ q̄n̄ pbibuit testimoniū chīo
vel etiā fm Hila. q̄ id quō p̄miserat de
scandalo dicitū p̄t̄ Joāne esset. Iō chīs
vult Joāne cōmēdare. Nō tñ erat ista
cōmendatio fīda corā discipulis Joan-
nis. P̄tio fm Chryf. ne videre adula-
tois loq̄. Scdō fm alios: q̄ discipulos
Joānis p̄firmasset i suo errore q̄ credi-
derāt Joāne esse chīm. Iō dī (illis aut̄
abeūtib⁹ cepit Ies⁹ dicere ad turbas d̄
Joāne) S̄ q̄re chīs nō respēdit hēsta-
riōes turbaz z discipuloz Joānis: sicut
Datt. ix. arguit iudeos dices. vt qd̄ co-
gitat⁹ mala in cordib⁹ v̄is: Ad h̄ dicit̄
Chryf. q̄ iudei ex malicia peccabāt: isti

vō ex ifirmitate. Est at̄ scdū q̄ chīs
trita dī d̄ Joāne: p̄ q̄ oēm sinistrā opinto-
nē turbaz excludere voluit. P̄tio em̄ dī
q̄ nō erat leuis: vt mō vnū/mō aliō dī
ceret. Un̄ subdit̄ (Quid existis i desertū
videre) q̄n̄. s̄ fm glo. Joānes in deserto p̄-
dicabat (arūdinē vento agitata:). Gre. i
omel. Qd̄ nō asserēdo s̄ negādo itulit.
Arūdinē em̄ mox vt aura p̄igit i p̄t̄
akera flectit: p̄ quā carnalis anim⁹ vlt̄
signat q̄ mox vt fauore vel detractione
tangit/in p̄t̄ quālibet inclinat. Arūdo
q̄ vento agitata Joānes nō erat: quē a
status sua rectitudine nulla rez varietas
inflectebat. Hec ille. Scdō dī q̄ n̄ erat
adulator: vt fallit̄ dicit̄. Arūdo ad cōplacē-
dū videt̄. Adulatores em̄ iō magna
tib⁹ adulat̄ vt fruāt̄ delictis eboz z ve-
stīū. Nā z ab aula adulator dī. Unde v̄
narrat Gale. lib. iij. Cū qdam diceret
Diogenes olera lauant. Si Dionysio
adulari velles/ista n̄ ederes. Ille rñdit
Si ista edere velles Dionysio adulari
nolles. Joānes vlt̄ q̄ oēs delictas p̄p̄e-
rat/nō erat adulator. Iō sequit̄ (sed qd̄
existis videre hoicm mollib⁹ vestitum:)
Quasi dicit̄ nō. Hiero. locust⁹ vestit⁹ z
melle siluestri: p̄llt cameloz sūt regmen-
t⁹. Hec ille. Un̄ subdit̄. (ecce q̄ mollib⁹
bus vestitum in domib⁹ regū sūt) q̄ se
eis fauent z adulant. Gre. In carcerē
re em̄ detrusus nō fuisset si sciuisset fa-
uere p̄ncipib⁹. Hec ille. Tertio dī q̄ fa-
it p̄ q̄ p̄pha: ac p̄ p̄seqns nō fuit i chī
cognitōe decept⁹. Un̄ subdit̄ (sed quid
existis videre p̄pheta: etiā dico vobis:
plus q̄ p̄pheta) Joānes fm Greg. plus
q̄ p̄pheta dī. q̄ chīm nō solū pdixit fu-
turū vt ceteri p̄phete: sed etiā p̄ntē mon-
strauit. Sed fm Hiero. dicit̄ p̄pter h̄
z q̄ suū dñm meruit baptizare. Scdō
Chryf. vō q̄ fuit angelus: id est nūci⁹
p̄pinquus chīsto. Nam fm Greg. ange-
lus grece: latine nūcius dicit̄. Et int̄
dī Chryf. q̄ fuit nūcius de re p̄sentē:
z non solum de ventura. Unde dicit̄ q̄
fuit p̄p̄e chīstī: z ob hoc ceteris mai⁹
p̄phētis. Unde subdit̄. (Hic est em̄ d̄ q̄
scriptum est.) scilicet Malach. iij. vbi
deus pater alloquit̄ filium dicens. (ecce

Feria. III. post dñicā. III. aduē.

te ego mittā angelū .i. Ioānē (an factē tuā) .i. ppe te fm Ebryf. (q pparabit vltā tuā ante te) .i. p dñicādo z baptizandō redder tibi puia auditōz corda. vt dr glo. Dicit autē ioānes angel⁹. Primo ppter dignitatē officij fm Remigijū. qz i. fuit diuinorū annūciator. Angel⁹ em dicit nūcius. Secdo. qz fuit sacerdos dñi. Omnis em sacerdos angel⁹ dei exercitūū est. Dalach. ij. Tertio rōne puritatis fm Ebryf. qz scz vltā angelicā dū p̄t. Alij dicūt eū esse plusq̄ p̄ham. nō qz fuit angel⁹. sed qz p̄pherauit de ch̄zo: z alij p̄bere p̄betauerūt de eo: z ad h̄ pbandū dicūt ch̄m adduxisse aurozita rem Dalach. ij. Vel fm alios: qz non p̄dixit ch̄m futurū: sed p̄sentē monstrauit. Et ad h̄ fm eos ch̄s adduxit illam aurozitatē. Ch̄s igit fm Ebryf. arguit sic. Fuit plusq̄ p̄ba: qz fuit angel⁹. fm alios autē sic. Fuit plusq̄ p̄ba: quia p̄pherauit fuit. Et fm alios: qz ch̄m dicitō monstrauit. De h̄ autē vide etiā infra dñicā q̄tra aduētus. Allegorice: postq̄ fuerit satisfactū p̄ diuinas sc̄pturas discipulis ioāntis. i. intellexit z affectus habere: q̄n. i. iste p̄ls ch̄m suscipiet z amabit: tūc istemet p̄ls erit tante virtutis: vt merito a ch̄zo possit cōmēdari de firmitate i fide: z d̄ p̄ria z sc̄ia sc̄pturarū. Vñ apls Ro. xj. Sz illoz. i. iudeoz delicto: sal⁹ est gētib. i. occasio: nālitē: inq̄tū ex hoc apli relicta iudea t̄nserūt ad cōuertendū gētilēs. vt illos scz gētilēs: emulēt scz iudei: qz si delictū dñi dñi fuit mūdī occasio: nālr z dimittit merito eoz. i. pauet viri. i. apli dñi gētili: q̄to maḡ plenitudo eoz: q̄n scz oēs ad dñm p̄uertēt. Anagorice. Post q̄ diabol⁹ egressurā aiām in agonia cōstituerit: ch̄s laudat eā p̄ se/ vel p̄ angelos. i. facit vt opa bona et laudabilia q̄ exercuit/ adducant in iudicio cōtra mala obiecta. Vñ dr Dan. v. Appētus es i statera: z inuētus es mīn⁹ habēs. Qd de malis intelligit. Boni em h̄nc facti vel plusq̄ s̄t necesse ad mortē in grā: z si nō ad statim euolare aliq̄n.

Horaz instrumur: Prio q̄ ania lū bent debz velle cōsulere diuinas sc̄ptu

ras legēdo vl audicō p̄bū dei: qz vt ex plentia docer: tales cōter sunt veri mōrigerati z laude digni. Secdo vt dicit Hiero. rigidā vestem / z austerā p̄dicatōne: vitare debere aulas regū vl mollium hoim palatia declinare. Hec ille. Tertio instrumur de cultu vestium. Grego. in hom. Nemo existimet in suū ru z studio p̄ciosaz vestitū p̄ctm deesse. qz si hec culpa nō esset: nullo modo dñs ioānē de vestimētū suū aspirare laudat⁹ ser: z nequaq̄ Petrus feminas a p̄ciosaz sarū vestitū appetitū cōpesceret dī. Nō in veste p̄ciosa. Hec ille. Verba t̄n ista s̄t intelligēda q̄n est norabilis excessus: aliter em non pōt dici vestis p̄ciosa cōparatiue ad p̄cionā que ea vitit

Feria q̄tra post dñicā. iij. ad uentus. Tertus euāgelij Lu. i.

Angelus est angelus Gabriel a deo in ciuitate galilee: cui nomē Mariazareth: ad v̄ginem desponsatā viro cui nomē erat Ioseph de domo Dd: et no v̄ginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit. Ave grā plena dominus tecū b̄ndicta tu in mulierib. Ave cū audisset: turbata est in s̄mone eius: et cogitabat quis esset ista saluatio. Et ait angel⁹ ei. Me timeas maria: inuēnisti em grā ap̄ deū. Ecce cōci. z pa. filiū: et vocabis nomē eius iesus. Iste erit magn⁹ et fili⁹ altissimi vocabit. Et dabit illi dñs sedem David patris eius: et regnabit in domo Jacob in eternū: et regni eius nō erit finis. Dixit autē Maria ad angelū: quō fiet istud q̄m v̄rum non cognosco. Et r̄ndens angelus dixit ei. Spiritus sanctus superueniet in te: et v̄rus